

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

3 DÉCEMBRE 1951.

PROJET DE LOI

établissant une surtaxe sur la partie exceptionnelle de certains revenus de l'exercice 1952.

AMENDEMENTS

PRESENTES PAR MM. DISCRY
ET COUPLET.

Art. 2.

1. — Aux 2° et 3° du § 1er :

Remplacer « 8 p. c. » par « 12 p. c. ».

2. — Au 4° du § 1er :

Remplacer « 5 p. c. » par « 10 p. c. ».

JUSTIFICATION.

L'Etat Belge émet actuellement un emprunt à 4 1/2 %, net d'impôts réels, au cours de 960 francs pour le titre de 1.000 francs avec prime de 5 % au remboursement à l'expiration de la cinquième année. Le rendement réel de l'emprunt est de 5,19 % pour une souscription en argent : il est plus élevé encore pour celui qui libère sa participation en certificats de trésorerie 1942 ou 1947.

L'Etat considère donc comme un bénéfice normal un revenu de 5,19 % net d'impôts réels.

Les investissements dans l'industrie n'ont pas le rendement régulier des placements en fonds d'Etat. Ils sont soumis à tous les aléas. Il est donc légitime d'admettre que le profit normal à retirer de ces investissements soit, en certaines années, plus considérable puisqu'à d'autres époques il peut être nul, le capital investi risquant même de disparaître ou d'être diminué.

Le profit, après déduction des impôts réels, à retirer des investissements dans le secteur privé, pourrait donc être considéré comme nullement exceptionnel, même s'il atteint 8 %.

Compte tenu de l'incidence des impôts réels, la référence d'exonération de l'impôt sur les bénéfices exceptionnels peut donc être fixée à 12 %.

Voir :

661 (1950-1951) : Projet de loi.
32 et 41 : Amendements.

3 DECEMBER 1951.

WETSONTWERP

tot instelling van een bijbelasting op het uitzonderlijk gedeelte van bepaalde inkomsten van het dienstjaar 1952.

AMENDEMENTEN

VOORGESTELD DOOR DE HEREN DISCRY
EN COUPLET.

Art. 2.

1. — Onder het 2° en het 3° van § 1 :

« 8 t. h. » vervangen door « 12 t. h. ».

2. — Onder het 4° van § 1 :

« 5 t. h. » vervangen door « 10 t. h. ».

VERANTWOORDING.

De Belgische Staat schrijft thans een 4 1/2 t. h. lening uit, vrij van werkelijke belastingen, tegen een koers van 960 frank voor het effect van 1.000 frank en met een terugbetalingspremie van 5 t. h. bij het verstrijken van het vijfde jaar. Het werkelijk rendement van de lening is 5,19 t. h. voor een geldelijke inschrijving : het is nog groter voor wie zijn deelneming met schatkistcertificaten 1942 en 1947 vrijmaakt.

De Staat aanziet bijgevolg als zijnde een normale winst een inkomen van 5,19 t. h. vrij van werkelijke belastingen.

De geldbeleggingen in de nijverheid hebben het regelmatig rendement niet van de geldbeleggingen in Staatsfondsen. Zij zijn onderworpen aan alle risico's. Bijgevolg is het billijk aan te nemen dat de normale, uit deze beleggingen te halen winst, gedurende bepaalde jaren, aanzienlijker zou zijn, daar ze op andere tijdstippen nul kan zijn, terwijl het belegde kapitaal gevaar loopt geheel te verdwijnen of te verminderen.

De winst, na aftrek van de werkelijke belastingen, die te halen valt uit de beleggingen in de private sector, zou derhalve kunnen beschouwd worden als hoegenaamd niet uitzonderlijk, zelfs wanneer zij 8 t. h. bedraagt.

Met inachtneming van de weerslag der werkelijke belastingen, mag de referentie van vrijstelling der belasting op de uitzonderlijke winsten worden vastgesteld op 12 t. h.

Zie :

661 (1950-1951) : Wetsontwerp.
32 en 41 : Amendementen.

Art. 2.

Ajouter in fine du § 1er un 5e libellé comme suit :

5e soit 4 fois le montant des revenus de même nature, déclaré ou imposé pour celui des quatre exercices 1936-1937-1938-1939 qui est le plus avantageux pour le contribuable. Ces revenus sont toutefois majorés, le cas échéant, des pertes professionnelles qui en ont été déduites, conformément à l'article 32, paragraphe premier, alinéas 2 et 3 des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus.

L'exercice précité est dénommé « période de référence » dans les dispositions qui suivent.

JUSTIFICATION.

Beaucoup d'entreprises ont subi le contrecoup de la guerre et de l'occupation et n'ont pu que progressivement retrouver leur activité habituelle.

Il est légitime de ne pas taxer exceptionnellement le produit de leur activité et de leur permettre d'utiliser comme référence leurs résultats d'avant-guerre, multiplié par le coefficient de hausse de l'index.

Art. 6.

Remplacer le texte de cet article par ce qui suit :

« Les redevables qui, depuis l'exercice 1945, ont effectué des investissements nouveaux en matériel et outillage dont le prix d'acquisition excède 50.000 francs ont droit à une réduction de la base imposable, à concurrence de 30 % du dit prix d'acquisition, augmenté du coût d'installation éventuelle des dits matériel et outillage. »

JUSTIFICATION.

Le but du présent projet de loi est de frapper d'une taxe spéciale les bénéfices excédentaires réalisés grâce aux circonstances de l'heure. Il serait inadmissible de frapper en même temps les bénéfices normaux provenant d'établissement de fabrications nouvelles ou modernisation d'installations anciennes, alors que le progrès économique et le développement du revenu national exigent d'encourager de tels investissements.

Les Gouvernements successifs, tant par des facilités de crédit et de change que par leur assistance aux inaugurations industrielles les plus importantes et par l'octroi de distinctions honorifiques, ont montré l'intérêt national d'une politique d'investissement industriel. Il serait profondément injuste de pénaliser aujourd'hui les entreprises qui ont courageusement assumé le risque que comporte tout investissement important.

D'autre part, la rédaction de l'amendement permet de faire intervenir dans le calcul de la base imposable, non seulement le prix d'acquisition du matériel et de l'outillage, mais les dépenses inhérentes aux transformations industrielles : travaux de terrassement, érection de constructions indispensables pour abriter et installer le matériel et l'outillage.

Art. 2.

In fine van § 1 een 5e toevoegen, dat luidt als volgt :

5e hetzij 4 maal het bedrag der inkomsten van dezelfde aard, aangegeven of belast voor dat van de vier dienstjaren 1936-1937-1938- of 1939 dat het voordeligste is voor de belastingplichtige. Die inkomsten worden echter, eventueel, verhoogd met de bedrijfsverliezen die daarvan werden afgetrokken in overeenstemming met artikel 32, 1ste paragraaf, lid 2 en lid 3 van de samengeordende wetten betreffende de inkomstenbelastingen.

Hogervermeld dienstjaar wordt in de hierna volgende bepalingen « referentietijdperk » genoemd.

VERANTWOORDING.

Tal van bedrijven ondergingen de weerslag van de oorlog en van de bezetting en vonden slechts geleidelijk hun gewone bedrijvigheid terug.

Het is billijk de opbrengst van hun bedrijvigheid niet op uitzonderlijke wijze te belasten en hun de mogelijkheid te bieden hun uitslagen van vóór de oorlog, vermenigvuldigd met de vermeerderingscoëfficiënt van het indexcijfer, als referentie te gebruiken.

Art 6.

De tekst van dit artikel door de volgende vervangen :

« De belastingplichtigen die, sedert het dienstjaar 1945, nieuwe beleggingen in materieel en uitrusting gedaan hebben, waarvan de kostprijs 50.000 frank overschrijdt, hebben recht op een vermindering van de belastbare basis ten belope van 30 t. h. van gezegde kostprijs, eventueel vermeerderd met de kosten voor de plaatsing van het materieel en de uitrusting in kwestie. »

VERANTWOORDING.

Het doel van dit wetsontwerp is een speciale belasting te heffen op de uitzonderlijke winst, die het gevolg is van de omstandigheden van het ogenblik. Het ware onduidelijk, moest terzelfder tijd de winst belast worden, die voortvloeit uit het aanvatten van nieuwe fabrieken of uit de modernisering van oude inrichtingen, terwijl de economische vooruitgang en de ontwikkeling van 's Lands inkomen eisen dat dergelijke beleggingen worden aangemoedigd.

Uit het feit dat de opeenvolgende regeringen niet alleen krediet- en wisselfaciliteiten hebben verleend, maar tevens de belangrijkste industriële inhuldigheden bijwoonden en eervolle onderscheidingen uitreikten, blijkt wel dat een politiek van nijverheidsbelegging van nationaal belang is. Het zou uiterst onrechtvaardig zijn thans de bedrijven te belasten, die moedig het risico hebben gedragen dat gepaard gaat met iedere belangrijke belegging.

Van zijn kant biedt de tekst van het amendement de mogelijkheid bij de berekening van de belastbare grondslag niet alleen de aankoop prijs van het materieel en van de uitrusting in aanmerking te nemen, maar ook de uitgaven verbonden aan nijverheidsverbouwingen : grondwerken, oprichting van gebouwen die vereist zijn om het materieel en de uitrusting onder te brengen en in te richten.

J. DISCRY,
M. COUPLET.